

İşte tuğran, işte Feth'in arması;
 Saçlarında taşır zafer perisi.
 Dokunulmaz ona eller ürperir;
 Bir arslan kudretî titriyor kında,
 Kabzasında gibi sıcaklığı elinin
 Bir ordu heybeti var kılıcında.
 Babanı sevince garkettiğin gün,
 Edirne'de Ezân-ı Muhammediyle
 Boşa vermemişti sana adını
 Seni ve ordunu öven Resûl'ün,
 Her biri bir ırka yetecek kadar
 San'atkâr, bahâdır, âdil sultanlar
 Ancak senin torunların olabilirdi.
 Muhibbî'nin ihtisâmlı adâletinde,
 Sultan Selim Hân'm, o yıldırımların—
 Gözlerini kamaştırın şahlamışında,
 Ve altın ilhamlarında bir bestekârın
 Devâm eden bir cevher vardı senden...
 Farklı değil gemilere emrinde
 Dalga dalga denizlerle karalar;
 Sahralarda yelken açıp uçacak bir gün
 Deryâlara sultan olan torunları var...
 Sınmış gibi dokunduğun herşeye
 Bir başka güzellik, başka bir esen,
 Asırlarca pırl pırl kitablarında
 Gözlerinin nûru mudur şu hârelenen?
 Şimdi kubbe kubbe Boğaz, Marmara,
 En derin gururla burda yükselen,
 —Bu Türk ve müslüman diyarda— türbe'n.
 Allah'a yükselen kubbelerdedir
 Renk renk, nakış nakış duâlarımız;
 Bâzan karanfildir, bâzan lâledir
 Güller çimilerle temiz rûhumuz...
 Atlarının yelesine benzemek için
 Enginlerde hâlâ koşar beyaz dalgalar;
 Denizlere uçuşuna özenir gezer
 Ufuk ufuk, sarhoş gibi hâlâ bulutlar...
 Gizli bir mûsikî olur yayılır
 Her akşam hâtıran tâ ufuklara;
 Önünde Divân'm gibi açılır,
 Her ânda, bir başka renkte Marmara.
 Her bahar, bir sabah gün başka doğar;
 Dallar, büyülenmiş gibi, titreşir;
 Bir derin ürperiş gezer sularda;
 En büyük gününü yaşar bu şehir...
 Her bahar, bir akşam, gün başka batar,
 Sarar ufukları bir sihirli renk,
 —Asırlar ötesi dün kadar yakın:—
 Tekbir seslerinde boğulur erir

Fâtih'e

Sanki son duâsı gene Bizans'ın...
 Bir türkmen atında o genç kasırğa,
 Dolaşır bir ânda bütün sûrları;
 O beyaz nûr, gezer, şehri garkeder
 Huzûra, sükûna ve îtimâda...

Akşam değil, bu, kanad gölgesidir
 inen perde perde Yedi-Tepe'ye.
 Taptâze hâtıran şimdi dolaşır
 Kalbinde her şeyin, denizin, dağın...
 Sanki bıraktığın yerde otağın!

Her bahar, bir sabah gün başka doğar,
 Zafer türküleri gelir enginden,
 Yavaş yavaş ufuklarda açılır
 Bir bahar gecesinin büyük sedefi:
 Feth'in incisidir şimdi yükselen;
 Ne bu doğan her zamanki günümüz,
 Ne serpiyen bildiğimiz yedi renk.

Batan günler kadar güzel ve vakuur,
 Bu zaferin ey bahtiyar şehidi,
 Ulubath'm, bu gün için doğmuşsun.
 Bir ipek yastıktır sana kayalar;
 Dudaklarında tebessüm, şehâdet, huzûr,
 Bulutlarla, rûhun'a sarmaş dolaş
 Başucunda en şerefli sancakların:
 Gittikçe yükselir, gittikçe büyür,
 Baştan başa göğü sarar gibidir;
 Bu manzara gözlerinde ebedileşir...
 Yiğitim, ufuklar ve akşamlar gibi,
 Bir âleme kapandı gözkapakların.
 Başucunda dalgalanan bu sancak,
 Bir büyük paşanın elinde yarın —
 Otranto'da tıpkı böylecesine,
 Şafaklar dolusu dalgalanacak...

Her bahar, bir akşam gün başka batar,
 Hisâr'dan adını okur yıldızlar,
 Sarar ufukları bir büyülü renk;
 Kapında —bir millet gibi her biri—
 Târih'in en büyük cihangîrleri:
 Elllerinde taçlarından bir çelenk,

Doğ. Dr. NİHAD M. ÇETİN